

Ne dor ale noastre istorii

CTN

De-ntâi Decembrie istoria ne doare,
Dar cine oare stă s-o mai asculte
Cand dispărute-n veci sunt vechile hotare,
Iar țara-i pradă forțelor oculte?!

Țărâna dacilor tresaltă pe ogoare
Și codru-și plânge zărilor cărunte
Că mulți au fost și sunt cu mâna pe topoare,
Iar pâinea n-are cine s-o frământa!

Ai noștri fii s-au dus spre alte țări cu soare
Lăsând în urmă dorul de părinte,
Dar se întorc la zi de mare sărbătoare
Să-și vadă rădăcinile preasfinte.

De-ntâi Decembrie istoria ne doare
Și-ades ne adunăm pe la morminte,
Pentru că unii, de prea multă așteptare
S-au petrecut demult la cele sfinte.

Ce pacoste a fost și care ursitoare
Au vrut și vor de tot a ne dezmințe,
Iar tu popor ce vii din neamuri milenare
Cât vei răbda pe cei fără sorginte?!

Trezește-te acum și-n sunet de fanfare
La toți tu să le spui să ia aminte:
Că de la daci am moștenit o țară mare
Și e sfințită cu-a lor oseminte!

Îți cheamă azi copiii răspândiți în zare
Prin necuprinsul altor continente
Și amintește celor de la guvernare
C-am stat destul în lațuri decadente!